

Ms. Pantzerschip „Jacob van Heemskerck”. Wie wel eens het bedrijvig sjuouwen der Curaçaosche kolennegers met hun mandjes vol kolen op het hoofd bij dat werk aanschouwd heeft, zal ervan overtuigd zijn, dat zoiets een prestatie is, die vermeld mag worden.

De beide zoons van den stichter, die in de firma werden opgenomen, waren de Heeren Elias S. L. Maduro en M. S. L. Maduro. De eerste, weldra een bekend philanthroop, volgde zijn vader op, als Directeur van de Curaçaosche Bank en was o.a. Lid van den Kolonialen Raad, Majoor-Commandant der Schutterij, Consul van Frankrijk, enz. De Nederlandsche regeering erkende zijn verdiensten door hem te benoemen tot Officier in de Orde van Oranje-Nassau, maar vooral leeft zijn naam nog in dankbare herinnering voort bij de velen uit de lagere volksklasse, die door „Sjon Lau”, zooals hij bij oud en jong bekend was, op kiesche wijze ondersteund werden. In 1911 overleed hij plotseling en weldra kwam bij eenigen der door hem begunstigden het denkbeeld op, een blijvend gedenkteken te stichten, dat de herinnering aan den betreurden philanthroop levendig zou houden. Zonder uitzondering stortten allen op Curaçao hun bijdrage, aanzienlijk of gering, en op 24 April 1912, juist één jaar na zijn overlijden, werd voor zijn woning op den hoek van het Concordiaplein en den Scharlooweg een driehoekige naald van Italiaansch marmer onthuld. In drie talen, n.l. in het Spaansch, Nederlandsch en Papiamentsch, leest men daarop; „Een dankbaar volk aan zijn edelen weldoener.” Tevens werd het Elias S. L. Maduro-Weldadigheidsfonds gesticht, dat het philanthropische werk van den man, naar wien het genoemd is, voortzette.

Elias S. L. Maduro was vooral de zakenman, de man aan wiens doorzicht en „pushing power” het succes der firma in haar verschillende ondernemingen in de eerste plaats te danken was. In het openbare leven trad zijn broeder Mordy S. L. Maduro vooral op den voorgrond, die lange jaren o.a. Voorzitter van den Kolonialen Raad en van de Schoolcommissie was. Onder zijn directie,